

לימוד מדריכים - כוח הדיבור

" ויצר ה' אלקים את האדם עפר מן האדמה ופח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה"
- אף בהמה וחיה נקראו נפש חיה, אך זו של אדם - חיה שבכולן, שנתווסף בו דעה ודבור.
(רש"י, בראשית, ב', ז')

ועוד מסופר: יהודה בריה [בנו] של ר' חייא, חתניה [חתנו] של ר' ינאי, הוה אזיל ויתיב בבי [היה] הולך ויושב בבית] הרב, וכל בי שמשי [בין השמשות] של ערב שבת הוה אתי לביתיה [היה בא לביתו], וכי הוה אתי, הוה קא חזי קמיה עמודא דנורא [וכאשר היה בא, היה רואה ר' ינאי לפניו עמוד של אש] מפני קדושתו. יומא חד משכתייה שמעתא [יום אחד משכה אותו הסוגיה] ונשאר בבית הרב ולא הגיע הביתה. כיון שלא חזי [ראה] ר' ינאי ההוא סימנא [את הסימן ההוא], אמר להו [להם] ר' ינאי חותנו לבני המשפחה: כפו (היפכו) את מטתו, כפי שעושים בזמן אבל, שבודאי מת. שכן אילמלי (אילו) היה יהודה קיים (חי) לא ביטל עונתו, ובודאי היה מגיע לביתו. הואי [היה] הדבר הזה שאמר "כשגגה שיצא מלפני השליט" (קהלת י, ה), ונתקיים הדבר ונח נפשיה [ונפטר] יהודה בר' חייא. (תלמוד בבלי, מסכת כתובות, דף ס"ב, עמוד ב')

כל הזמן הם מתווכחים. הוא רוצה ימינה, היא - שמאלה. הוא למעלה, היא דווקא נשארת למטה. יש מקום שבו הם תמיד נפגשים... אנתנו אונלים אונל, אבל גם אוהבים לשמוע מוזיקה טובה. קשה לנו הרבה פעמים לקום מן המיטה, אבל לקרוא ספר טוב או לעזור למישהו - ממש יכול לעשות לנו את היום. אז מה אנתנו? שם או נאן גאז כמו שאומרים: גם וגם. גם שם וגם נאן, גם למעלה וגם למטה. יש בנו, כמו שראינו כבר, נשמה שרוצה למעלה ולא מסתפקת בפחות מזה. יש בנו גם גוף שרוצה ליהנות מאונל טוב ולהמשיך לישון עוד קצת. יש מקום אחד בגוף שבו יש פגישה בין שני הצדדים האלה: מקום שיש בו גם מהארץ וגם מהשמים. הפה שלנו הוא נקודת המפגש. מצד אחד הוא איבר פיזי ננל האיברים בגוף שלנו, מצד אחר אנתנו משתמשים בו כדי לבטא את החלק הרוחני שבתוכנו. העבודה הרוחנית שלנו קשורה לנקודת המפגש הזאת: לימוד תורה נעשה בדיבור, התפילה שלנו והעזרה לזולת בעצה ומילה טובה. והנה נמה דוגמאות קטנות נוספות לעצמה של הדיבור שלנו: ברנה של סו מילים מעניקה ללחם רגיל קדושה, סנו מילים הנאמרות מתחת לחופה יוצרות את הקשר המקודש בין חתן לנלה, גם מילים הופכות נוס יין לנוס של קידוש. המילים מרוממות את המציאות הרגילה. הפה הוא המקום שבו נפגשים השמים והארץ. זה מקום עדין, ועם זאת - בעל עצמה אדירה. שימוש זהיר וננון יכול לחבר בין הפנים ממש, בין הגוף לנשמה, ואילו שימוש שגוי עלול לסנוק, להפריד וליצור מריבה. הגבול בין חיבור לניתוק הוא דק מאוד. המשימה שלנו היא לשמור עליו... (בשביל הנשמה)

כל מה שיתברר יותר לאדם, שהתורה ורוחניותה העליונה היא סבתה העליונה וכלי אומנתה של ההויה כולה, בכל רוחב מושגה של מלה זו, של כל הגשמיות וכל הרוחניות שבעולמים, אז יתעלה הרעיון עד כדי להבין ולחוש, שכל מחשבת קודש, וכל דיבור קדוש הוא נאדר ואמיץ בחילו הרבה יותר מכל המציאות כולה. [...] כי אור הקודש, הנעלה מכולם, מושל הוא על כלם, מנהיגם ומכריעם, ומאיר את הכול באורו. (אורות הקודש, חלק ג' - דרך הקודש, פרישות, יא)

מי קאיס החפץ חיים אהב ימים לראות טוב. נצר לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה. סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו. (תהלים לד, יג).